

[Anker Lau.]

der har Forhandlingsretten og det dermed forbundne Ansvar over for Helheden, som disse to Organisationer repræsenterer. Hovedorganisationerne maa saa i den Udstrækning, det er nødvendigt, benytte Branchernes Sagkundskab og i det hele forhandle med Brancheforeningerne som raadgivende Institutioner.

Jeg skal i øvrigt ikke yderligere gaa i Detailler. En Del af de Ting, der har været Grund til at pege paa, er blevet nævnt af foregaaende Talere, og de skal nu behandles i Udvalget, hvor der forhaabentlig bliver al mulig Lejlighed til at trænge til Bunds i Spørgsmaalene. Men om Lovgivningen i det hele paa dette Omraade vil jeg gerne fremhæve, at det er min Tro, at naar der er Tale om Afvikling af dette System, er det ikke alene et Spørgsmaal om, hvorvidt de økonomiske Muligheder nu foreligger, men det er maaske i lige saa høj Grad et Spørgsmaal om de interesserede Parters og Partiers Vilje til Afvikling. Efter saa mange Aars Forløb er det ganske naturligt, at Erhvervslevet paa mangfoldige Maader har indrettet sig efter Loven og derfor nu i en vis Udstrækning vil være interesseret i en Opretholdelse af den og i hvert Fald nære nogen Ængstelse for at komme ud i frie Forhold. Det er jo en Kendsgerning, som næppe nogen er helt i Tvivl om, at saadan maatte det gaa.

Det maa dog ogsaa staa enhver klart, at ligesom det kostede store Ofre, da vi fik Loven i sin Tid, saaledes maa det naturligvis ogsaa komme til at koste Ofre, naar vi skal af med den igen. Spørgsmaalet bliver derfor, om vi vil betale Prisen for at faa Friheden sat i Højsædet igen, og for mig er der ikke Tvivl om, at den altovervejende Del af den danske Befolkning er villig til at betale denne Pris for at komme ud af dette Nedgangens og Haabløshedens System. Overalt i den vestlige Verden er der Bestræbelser i Gang for at afvikle alt det, der hindrer Verdenshandelens Genoptagelse. Der forhandles inden for De Forenede Nationers forskellige Organer om Ophævelse af de kvantitative Restriktioner, der forhandles om Toldnedsættelser for at ophjælpe Verdenshandelen og give Sundhed til hele Produktionslivet i de forskellige Lande. Derigennem er der jo ogsaa Bestræbelser i Gang for at komme bort fra de meget uheldige tosidede Handelsaftaler, hvor Parterne sidder over for hinanden og ustandseligt skændes om at faa Raavarer og Maskiner, men de Færdigvarer, som Raavarerne og Maskinerne fremstiller, er der ingen, der vil købe.

Naar det er Tilfældet, er det givet, at enhver Landbrugseksportoffensiv er dømt til at mislykkes, og det er formentlig ogsaa ud fra saadanne Betragtninger, at der i selve Marshall-Planen opereres med Tanker om en økonomisk Toldunion og en betydelig Nedsænkning af Handelsspærringerne. Men her i det lille Danmark er vi skam meget klogere. Her drømmer vor højtærede Handelsminister ikke om at røre et Komma i Restriktionssystemet, og selv om hans høje Chef har erkendt over for den vrende Offentlighed, at vi alle sammen er Liberalister, synes det ikke at have gjort større Indtryk paa den højtærede Handelsminister eller den ærede socialdemokratiske Ordfører her i Salen:

Hverken Danmark eller Norden som Helhed bør lukke sig ude fra de Muligheder, der vil vise sig i den øvrige Verden gennem de Frigørelsesforhandlinger, der for Tiden foregaar, og det er derfor glædeligt, at en Mand som den tidligere socialdemokratiske Finansminister, Nationalbankdirektør Bramsnæs, synes at forstaa dette. Hans Anstregelser for at faa en nordisk Toldunion bør paaskønnes og fremmes, men paa den anden Side ikke principielt begrænses til Norden.

Jeg vil i øvrigt bede den højtærede Handelsminister om at gaa lidt i Skole hos Hr. Bramsnæs. Han har for nylig i et Interview til „Berlingske Tidende“ fastslaaet, at man hellere maa afvikle Restriktionerne for tidligt end for sent. Jeg tror efterhaanden, at han har Ret i det. Jo længere Tid der gaar, jo mere man indretter sig paa ogsaa nu i Fredstid at leve videre under Restriktionerne, des vanskeligere bliver det at komme af med dem igen, og des flere Ofre maa der bringes, naar den Tid er inde. Der vilde gaa et Pust af Lettelse og Begejstring gennem hele Folket, hvis det Udvalg, der nu skal til at arbejde med Sagen, vilde fremkomme med Forslag, der virkelig var Udtryk for en begyndende Afvikling, og jeg føler mig helt sikker paa, at dette vilde fremkalde et Humør og en Optimisme, som vilde betyde Fart i hele Landets Genopbygning. Den Stilling, jeg, naar Sagen kommer til Afgørelse, vil tage til den, vil derfor afhænge af, i hvor høj Grad det Resultat, der fremkommer, er præget af Afvikling.

Rettelse.

Sp. 1098, Stk. 2, L. 4, rettes „ordinere“ til: „Rigsdagen lovgiver vedrørende Ordination af“.